

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم وپر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۱۵ سپتمبر ۲۰۱۶

تنظیم و ویرایش: پورتال

کویر

فصل شکوهمند بهاری، که زیباترین خاطرات را در زمین پندارهایم سبز ساخته بود، این بار تا فراسوی کویر خشک اندوههایم می برد.

خشتهای خیال

از خشتهای خیالت دیواری تا بلندای آسمان ذهنم ساختم، من سایه این دیوار بزرگ هستم که شکستن را در تو بیشمار آزمودم.

حلقه امید

سایه دیوار زمان لحظه به لحظه نابود می شود و من در حلقه امید، طناب باور بسته ام. چه گونه می شود از خورشیدی دل گرفت، که حرارتش از پشت شیشه ها در ابعاد سرد کلبه ام سخاوتمندانه می تابد؟ چه گونه می شود شب را استقبال نکرد، که در زمین دلم خیمه کهنسالی دارد؟ چه گونه می شود از کاخ سپید صبحدم بی تحمل گذشت؟ زمان می رود و نیش و نوشش را هم با خود می برد و از من چراغ کوچک، یادی در خیال تو می ماند، گاهی فروزنده و پرنور، گه خموش و تار.

(ناهید "غزل" غنی زاده)